

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: S. M., narozený X, státní příslušnost X (dále jen X), naposledy pobytem v Zařízení pro zajištění cizinců Balková, Balková 1, 331 65 Tis u Blatna (dále jen ZZC), t. č. neznámého pobytu, zastoupený: Mgr. Umar Switat, advokát se sídlem Dědinova 2011/19, 148 00 Praha 4,

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra, se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7,

v řízení o žalobě ze dne 21.7.2020 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7.7.2020 č.j. MV-105480-2/OAM-2020,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 7.7.2020 č.j. MV-105480-2/OAM-2020 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 10.200,- Kč, k rukám zástupce žalobce Mgr. Umara Switata, do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku na účet č. 7723403868/5500, VS: 19031978.

Odůvodnění:

1. Dne 7.9.2020 byla zdejšímu soudu prostřednictvím Městského soudu v Praze doručena včasná žaloba žalobce ze dne 21.7.2020 téhož dne předaná k poštovní přepravě proti

rozhodnutí žalovaného ze dne 7.7.2020 č.j. MV-105480-2/OAM-2020, jímž bylo rozhodnuto o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany tak, že správní řízení se dle ustanovení § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon o azylu**), zastavuje. Žalobce totiž podal žalobu u Městského soudu v Praze, který ji pravomocným usnesením ze dne 17.8.2020 č.j. 13 Az 33/2020-22 postoupil místně příslušnému Krajskému soudu v Plzni.

2. **V žalobě** žalobce konstatoval, že žalovaný napadené rozhodnutí zdůvodnil tím, že se jedná o další opakovanou žádost, která nebyla zdůvodněna, když první žádosti podané dne 18.2.2006 ani druhé žádosti podané dne 12.10.2012 nebylo vyhověno. Je nesporné, že se jedná o další opakovanou žádost, nicméně v daném případě žalovaný řízení zastavil, aniž by provedl se žalobcem osobní pohovor, poučil ho o případných vadách žádosti a dal mu možnost uvést tvrzené nové skutečnosti, které při podání žádosti uváděl a chtěl uvést do protokolu, neboť se o nových skutečnostech dozvěděl až po pravomocném zamítnutí předcházející žádosti. Nové skutečnosti žalobce spatřoval jako podstatné a relevantní z hlediska podané žádosti, proto byl postupem žalovaného zkrácen na procesních právech. K zastavení správního řízení došlo sedmý den poté, co žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany podal, přičemž s ohledem na uvedené okolnosti i krátké několikadenní časové období, je zjevné, že postup žalované je nezákonný a předčasný. Žádost byla podána z důvodu špatné bezpečnostní situace v zemi původu. Žalobce se důvodně obává deportace do země, kde mu reálně hrozí nebezpečí na zdraví i na životě neboť orgány státní moci nejsou schopny žalobci zajistit v zemi původu účinnou ochranu. V X žalobce nemá příbuzné ani známé, kteří by mu poskytli pomoc či ochranu, nemá se kam vrátit a žije cca polovinu svého života na území Evropské unie (dále jen **EU**), na území České republiky (dále jen **ČR**) se asimiloval a zaintegroval a má zde vytvořeno kvalitní rodinné a sociální zázemí. Žalovaný také konstatoval, že žalobce neuvedl ve své opakované žádosti nové skutečnosti či okolnosti, na jejichž základě by bylo možné se důvodně domnívat, že by byl vystaven pronásledování nebo hrozbě vážné újmy, když vycházel z Informace OAMP MV ČR X-situace v zemi ze dne 12.6.2018. Je zřejmé, že žalovaný vycházel z informace staré dva roky, res. z informace neaktuální a nedal žalobci žádnou šanci žádost upřesnit či ji doplnit. Závěr správního orgánu je spekulativní, neboť není podložen žádnými důkazy. Žalobce měl tedy za to, že byl postupem žalovaného zkrácen na právu na spravedlivý proces a nebyl v řízení řádně vyslechnut, žalovaný neprovedl dostatečné šetření, čímž dospěl k nesprávnému rozhodnutí, které zatížil nepřezkoumatelností. Žaloba svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy žalobce. V napadeném rozhodnutí došlo k zásadnímu pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení žalobce. O zásadní pochybení se v konkrétním případě může jednat tehdy, pokud žalovaný ve svém rozhodnutí nerespektuje ustálenou judikaturu a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu, neboť žalovaný v jednotlivém případě hrubě pochybil při výkladu hmotného i procesního práva. K otázce opakované žádosti žalobce poukázal na obsah rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen **NSS**) ze dne 11.6.2009 č.j. 9 Azs 5/2009-65. Žalobce dále uvedl, že má na území ČR rodinný vztah s bratrem, který zde žije na základě povolení k trvalému pobytu. V daném případě lze tedy žalobci udělit i doplňkovou ochranu, neboť mu v zemi původu hrozí mučení, nelidské ponižující zacházení a kruté trestání v tamních věznicích. Bylo povinností žalovaného provést řádné dokazování a provedené důkazy hodnotit ve vzájemných souvislostech, neboť jako celek jednoznačně vypovídají o událostech v zemi, prokazují bezprávi a šikanu, která je páchána civilnímu obyvatelstvu. Žalobce se domníval, že byl v předcházejícím

řízení o udělení mezinárodní ochrany poškozen na svých právech, a proto podává v zákonné lhůtě žalobu ve smyslu § 32 odst. 2 písm. b) zákona o azylu. Také namítal, že žalovaný v předcházejícím řízení o udělení azylu porušil § 12, § 14, § 16 a § 91 zákona o azylu i § 3 správního řádu. Žalovaný porušil zásadu materiální pravdy, nezjistil přesně a úplně skutkový stav věci a neprovedl všechna potřebná šetření k objasnění všech okolností rozhodných pro posouzení věci, přičemž vycházel z informací, které nejsou aktuální a úplně neodrážejí skutečný stav porušování základních práv a svobod v zemi. Současně byl porušen článek 33 Úmluvy o právním postavení uprchlíků, který zakazuje vyhostit nebo vrátit uprchlíka jakýmkoli způsobem na hranice území, na kterém by jeho život nebo svoboda byla ohrožena. Dále žalovaný dostatečně neshromáždil aktuální poznatky o zemi původu žalobce, o vývoji politické situace v rozhodné době a o postojích státní moci k otázkám politickým, rasovým, náboženským, které by byly konfrontovány s tvrzeními žalobce. Závěrem žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. *(K žalobě byla připojena kopie napadeného rozhodnutí a plná moc).*

3. **Žalobce společně s žalobou také požádal o přiznání odkladného účinku žalobě.** Jeho návrh byl zamítnut pravomocným usnesením zdejšího soudu ze dne 30.9.2020 č.j. 60 Az 34/2020-35.
4. **Napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 7.7.2020 č.j. MV-105480-2/OAM-2020** bylo rozhodnuto ve věci žádosti žalobce tak, že správní řízení se dle ustanovení § 11a odst. 3 zákona o azylu zastavuje. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalobce dne 30.6.2020 podal žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR, ve které neuvedl žádné konkrétní důvody jejího podání. V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že aktuální žádost žalobce je již třetí v pořadí. Poprvé žalobce žádal o mezinárodní ochranu v ČR dne 18.2.2006, řízení o jeho žádosti bylo vedeno pod č.j. OAM-242/VL-10-2006 a žalobci rozhodnutím ze dne 2.3.2006 byla jeho žádost zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě, který ji svým usnesením ze dne 30.5.2007 č.j. 64 Az 26/2006-21 zastavil. Žalobce nepodal proti tomuto rozhodnutí žádný další opravný prostředek. Podruhé požádal žalobce o mezinárodní ochranu v ČR dne 12.10.2012, řízení o jeho žádosti bylo vedeno pod č.j. OAM-304/ZA-ZA06-2012 a rozhodnutím ze dne 15.5.2014 nebyla žalobci mezinárodní ochrana udělena. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě, který ji svým rozsudkem ze dne 22.4.2015 č.j. 62 Az 14/2014 zamítl. Proti tomuto rozsudku podal žalobce kasační stížnost k NSS. Správní řízení o jeho druhé žádosti bylo pravomocně ukončeno dne 16.9.2015, kdy nabylo právní moci usnesení NSS ze dne 3.9.2015 č.j. 8 Azs 80/2015-32, jímž byla kasační stížnost odmítnuta. Správní orgán konstatoval, že v rámci předchozích pravomocně ukončených řízení ve věci žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR žalobce v průběhu správního řízení o jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany označil za důvod jejího podání údajnou nejistotu ve své vlasti kvůli problémům s bandity, kteří ho přepadli a ukradli mu peníze. Dalším důvodem byly ekonomické potíže, kvůli kterým zanechal studia a dále pak legalizace jeho pobytu na území ČR. Ve své druhé žádosti žalobce uvedl jako důvod jejího podání obavu v případě návratu do vlasti z problémů s orgány státu, konkrétně ze zatčení, uvěznění, mučení a smrti, kdy v době svého studia působil v X organizaci X, hájící X práva; za další pak uvedl ekonomické důvody, nejistotu, zda je stále ještě ženatý s občankou ČR a legalizaci svého pobytu na území ČR. Správní orgán posoudil důvody další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany výše jmenovaného a provedl srovnání s

jeho tvrzeními, která učinil v rámci předchozích správních řízení ve věci mezinárodní ochrany.

Následně správní orgán dospěl k závěru, že žalobce neuvedl ve své další opakované žádosti o mezinárodní ochranu v ČR žádné nové skutečnosti a ani nepoukázal na žádnou změnu okolností jeho případu vztahující se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a zákona o azylu, když ve své současné žádosti neuvedl naprosto žádné důvody jejího podání a neshledal žádné nové skutečnosti či okolnosti, na jejichž základě by bylo možné se důvodně domnívat, že by žalobce byl vystaven pronásledování nebo hrozbě vážné újmy, když mimo jiné vycházel z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v X, konkrétně z Informace OAMP MV ČR X - Situace v zemi ze dne 12.6.2018. Závěrem žalovaný uvedl, že od doby, kdy byla posuzována předchozí žádost žalobce, tedy od května 2014, respektive od září 2019, kdy tuto posuzoval NSS, nedošlo ani v rámci obecné situace v X k žádné změně, která by mohla mít vliv na posouzení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany ve vztahu k důvodům, které uváděl pro její podání. Ostatně ani sám žalobce ve své další opakované žádosti nic takového netvrdil, když neuvedl naprosto žádné důvody jejího podání. V případě žalobce tedy byly naplněny podmínky podle § 11a odst. 3 zákona o azylu, a proto žalovaný řízení o jeho další opakované žádosti zastavil.

5. **Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě dne 21.9.2020** v úvodu shrnul průběh řízení o první, druhé i třetí žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany. Mimo jiné dále uvedl, že žalobce svou třetí žádost podal den poté, co bylo dne 29.6.2020 rozhodnuto Krajským ředitelstvím policie hl. m. Prahy o jeho zajištění za účelem správního vyhoštění podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů v platném znění (dále jen **zákon o pobytu cizinců**). Doba zajištění byla stanovena na 90 dnů. Zajištěn byl žalobce z důvodu, že nevycestoval z našeho území v době stanovené v rozhodnutí Okresního soudu Brno - venkov o vyhoštění ze dne 29.10.2012 sp. zn. 3 T 156/2012 a na území ČR tak pobýval neoprávněně a bez dokladu totožnosti. Po zhodnocení i vzájemném porovnání výpovědí žalobce ve všech předcházejících řízeních nedospěl správní orgán k závěru, že by žalobci v případě návratu do vlasti hrozilo přímé a bezprostřední nebezpečí vážné újmy. Ani v aktuálně podané žalobě nekonkretizoval žádné skutečnosti, které údajně nemohl před vydáním rozhodnutí uplatnit. Žalobce svou vlast neopustil z azylově relevantních důvodů a v případě návratu do vlasti nic nenásvědčuje tomu, že by byl postižen za svou azylovou žádost v zahraničí. Při posuzování poslední žádosti o mezinárodní ochranu vycházel žalovaný z informací, které si v průběhu správního řízení shromáždil k politické a bezpečnostní situaci a stavu dodržování lidských práv v X konkrétně žalobcem již zmiňované Informace OAMP MV ČR X-Situace v zemi ze dne 12.6.2018. Po jejím vyhodnocení žalovaný uzavřel, že od doby, kdy byla posuzována předchozí žádost, tedy od května 2014, respektive od září 2019, kdy tuto posuzoval NSS, nedošlo v X k žádné změně, která by mohla mít vliv na posuzování aktuální žádosti. K námitce žalobce ohledně aktuálnosti podkladů rozhodnutí, žalovaný uvedl, že vycházel z aktuální dostupné zprávy o situaci v zemi původu žalobce. Jak vyplývá např. z rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 8.8.2017 č.j. 45 Az 21/2016-55, zastaralost zpráv o zemi původu nelze posuzovat pouze na základě faktu o datu vydání takové zprávy. Zastaralá je taková zpráva, jež obsahuje informace, které v důsledku změny okolností v období mezi vypracováním zprávy a jejím využitím již nejsou aktuální, neboť situace popsaná ve zprávě se změnila, což se v daném případě nestalo. Namítaný pohovor s

žalobcem nebyl proveden, neboť šlo o opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany a správní orgán neshledal nezbytnost provedení pohovoru ke zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Správní orgán neshledal žádné změny okolností případu žalobce, na jejichž základě by bylo možné se důvodně domnívat, že by byl v zemi původu vystaven pronásledování nebo hrozbě vážné újmy ve smyslu zákona o azylu. Žalovaný proto neposoudil žádost jako přípustnou a řízení zastavil ve smyslu § 11a odst. 3 zákona o azylu. Závěrem žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou v plném rozsahu zamítl.

6. **Ze zasláního správního spisu vedeného žalovaným v této věci** vyplývá, že skutečnosti uvedené v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 7.7.2020 i ve vyjádření žalovaného ze dne 21.9.2020 odpovídají jen částečně obsahu spisu. Podle doručenky obsažené ve správním spisu bylo napadené rozhodnutí ze dne 7.7.2020 žalobci předáno dne 9.7.2020.
7. **Žalobce na vyjádření žalovaného reagoval replikou ze dne 16.10.2020**, kdy trval na tom, že došlo ze strany žalovaného k procesnímu pochybení, když žalobci nebyl poskytnut prostor k tomu, aby sdělil důvody jeho žádosti a nebyl správním orgánem řádně a aktuálně vyslechnut, čímž byl zkrácen na svých právech, zejména právu na spravedlivý proces. Žalobce nesouhlasil s tím, že X je pro jeho osobu bezpečná země. Žalovaný se opřel fakticky o jedinou informaci starého data, která se mu hodí a záměrně přehlíží nové aktuální zprávy. Dále žalobce rozporoval, že by od května 2014, resp. od září 2019 kdy byla posuzována jeho druhá žádost, nedošlo v X k žádné změně, která by mohla mít vliv na posuzování aktuální žádosti. Situace v zemi ze dne 12.6.2018 se markantně změnila. V zemi dochází k soustavnému porušování základních práv a svobod. Závěrem žalobce poukázal na Usnesení Evropského parlamentu ze dne 28.11.2019 o situaci v oblasti svobod v X (2019/2927/RSP).
8. **Podáním ze dne 27.10.2020** zástupce žalobce sdělil, že s ohledem na současnou epidemiologickou situaci netrvá na nařízení ústního jednání.
9. Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.) soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen **správní orgán**). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech mezinárodní ochrany rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.
10. Podle § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu pro účely tohoto zákona se rozumí další opakovanou žádostí o udělení mezinárodní ochrany druhá opakovaná žádost podaná toutéž osobou po nabytí právní moci rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany, s výjimkou rozhodnutí o zastavení řízení podle § 25 písm. a), d), e), f), h) nebo j) o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a všechny žádosti následující po ní.
11. Podle § 11a odst. 3 zákona o azylu podal-li cizinec další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany a nelze-li se s ohledem na předchozí řízení nebo podstatnou změnu okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a důvodně domnívat, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování nebo že mu hrozí vážná újma, ministerstvo řízení usnesením zastaví. Usnesení o zastavení řízení lze vydat do 10 dnů ode dne podání žádosti o udělení

mezinárodní ochrany. Ministerstvo usnesení o zastavení řízení doručí cizinci na místě nebo na adresu místa pobytu na území, byla-li cizincem při podání další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedena; jinak se usnesení o zastavení řízení uloží po dobu 10 dnů v azylovém zařízení, kde byl cizinec naposledy hlášen k pobytu, a oznámení o uložení písemnosti se vyvěsí na úřední desce v tomto azylovém zařízení. Podání žaloby proti usnesení o zastavení řízení nemá odkladný účinek.

12. V § 50 odst. 1 až 4 správního řádu je stanoveno:

(1) Podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé.

(2) Podklady pro vydání rozhodnutí opatřuje správní orgán. Jestliže to nemůže ohrozit účel řízení, může na požádání účastníka správní orgán připustit, aby za něj podklady pro vydání rozhodnutí opatřil tento účastník. Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, jsou účastníci povinni při opatřování podkladů pro vydání rozhodnutí poskytovat správnímu orgánu veškerou potřebnou součinnost.

(3) Správní orgán je povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.

(4) Pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.

13. Dle § 68 odst. 3 správního řádu v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

14. Podle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

15. Dle § 78 odst. 4 a 5 s.ř.s. zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

16. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení napadeného rozhodnutí z důvodů v ní uvedených. Zdejší soud po přezkoumání obsahu rozhodnutí žalovaného, správního spisu a vyjádření žalovaného dospěl k závěru, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spisu, proto soud shledal žalobu důvodnou s ohledem na všechny zjištěné skutečnosti.

17. Správní orgán v odůvodnění rozhodnutí mimo jiné uvedl, že žalobce dne 30.6.2020 podal žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR, ve které neuvedl žádné konkrétní důvody jejího podání. V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že aktuální žádost žalobce je již třetí v pořadí. Poprvé žalobce žádal o mezinárodní ochranu v ČR dne 18.2.2006, řízení o jeho žádosti bylo vedeno pod č.j. OAM-242/VL-10-2006 a žalobci rozhodnutím ze dne 2.3.2006 byla jeho žádost zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v

Ostravě, který ji svým usnesením ze dne 30.5.2007 č.j. 64 Az 26/2006-21 zastavil. Žalobce nepodal proti tomuto rozhodnutí žádný další opravný prostředek. Podruhé požádal žalobce o mezinárodní ochranu v ČR dne 12.10.2012, řízení o jeho žádosti bylo vedeno pod č.j. OAM-304/ZA-ZA06-2012 a rozhodnutím dne 15.5.2014 nebyla žalobci mezinárodní ochrana udělena. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě, který ji svým rozsudkem ze dne 22.4.2015 č.j. 62 Az 14/2014 zamítl. Proti tomuto rozsudku podal žalobce kasační stížnost k NSS. Správní řízení o jeho druhé žádosti bylo pravomocně ukončeno dne 16.9.2015, kdy nabylo právní moci usnesení NSS ze dne 3.9.2015 č.j. 8 Azs 80/2015-32, jímž byla kasační stížnost odmítnuta.

18. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 9.7.2020, dále kromě napadeného rozhodnutí obsahuje správní spis oznámení o zahájení správního řízení ze dne 29.6.2020, informace cizinci zajištěnému do ZZC ze dne 29.6.2020, rozhodnutí Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy o zajištění za účelem správního vyhoštění ze dne 29.6.2020 č.j. KRPA-168068-18/ČJ-2020-000022-ZSV a předávací protokol ze dne 30.6.2020.
19. K otázce přezkoumatelnosti správních aktů se vyjádřil NSS v rozsudku č.j. 7Afs 1/2010-53 ze dne 4.2.2010, v němž v návaznosti na usnesení rozšířeného senátu NSS č.j. 7Afs 212/2006-74 ze dne 19.2.2008 konstatoval: *„Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů je třeba vykládat v jejím skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí v důsledku nemožnosti zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. Pakliže správní orgán vydá rozhodnutí, které je přezkoumatelné ve správním soudnictví, přičemž z jeho odůvodnění nelze ničeho zjistit (obsah a důvody jeho vydání), je zcela opodstatněný názor soudu, že je takové rozhodnutí nepřezkoumatelné a je třeba jej pro tuto vadu zrušit“.*
20. Shora uvedená skutková zjištění soud konfrontoval s obsahem správního spisu a shledal, že skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, nemá ve správním spisu oporu. Zdejší soud konstatuje, že se nenachází ve spisovém materiálu rozhodnutí žalovaného o v pořadí první a druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR, na která žalovaný v napadeném rozhodnutí odkazuje a provádí s nimi nezbytná srovnání s tvrzeními žalobce, které učinil v předchozích správních řízeních ve věci mezinárodní ochrany. Konkrétně se jedná o rozhodnutí ze dne 2.3.2006 č.j. OAM-242/VL-10-04-2003 a rozhodnutí ze dne 15.5.2014 č.j. OAM-304/ZA-ZA06-LE21-2012. Správní orgán je vždy povinen shromáždit dostatečné podklady pro rozhodnutí, přičemž ty, o něž svoje rozhodnutí opírá, musí být trvalou a nezměnitelnou součástí správního spisu, mj. i z toho důvodu, aby správní soud, který správní rozhodnutí přezkoumává, měl postaveno najisto, z jakých podkladů správní orgán vycházel, a které v rámci správního řízení hodnotil. Mimo to soud považuje za vhodné připomenout, že vyjádření k žalobě není součástí rozhodnutí a všechny rozhodné skutečnosti musí být obsaženy v rozhodnutí samém.
21. S ohledem na shora uvedené soud rozsudkem bez jednání zrušil napadené rozhodnutí pro vady řízení dle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spisovém materiálu (**výrok I. rozsudku**). S ohledem na zrušení napadeného rozhodnutí soud současně vyslovil, že věc se vrací žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Správní orgán je v dalším řízení vázán právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Žalovaný v této věci vydá nové rozhodnutí, a to po doplnění spisového materiálu o všechny listiny, na které ve svém rozhodnutí odkazuje tak, aby skutkový stav, který vzal

žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, měl dostatečnou oporu ve spisovém materiálu. S ohledem na shora učiněné závěry shledal zdejší soud nadbytečným zabývat se dalšími žalobními body.

22. Žalobce, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. proti žalovanému správnímu orgánu, který ve věci úspěch neměl, právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem v celkové výši 10.200,- Kč, skládající se z odměny advokáta za tři úkony právní služby po 3.100,- Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu (9.300,- Kč) a z náhrady hotových výdajů za tři úkony právní služby po 300,- Kč podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu (900,- Kč). Za úkony právní služby podle § 11 odst. 1 advokátního tarifu se považují 1) převzetí a příprava zastoupení, 2) žaloba a 3) replika. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 10.200,-Kč ve stanovené lhůtě, kterou považuje za přiměřenou, k rukám právního zástupce žalobce advokáta Mgr. Umara Switata, a to na účet č. 7723403868/5500, VS: 19031978 (**výrok II. rozsudku**), když výše přiznané náhrady nákladů řízení odpovídá vyúčtování zástupce žalobce ze dne 27.10.2020.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 27. října 2020

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně